

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

27 март 2019 година *

„Обжалване — Дъмпинг — Внос на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай — Окончателно антидъмпингово мито — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 3, параграф 7 — Член 9, параграф 4 — Действие на Регламент (ЕС) № 1168/2012 по време“

По дело C-236/17 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 8 май 2017 г.,

Canadian Solar Emea GmbH, установено в Мюнхен (Германия),

Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., установено в Чангшу (Китай),

Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., установено в Луоян (Китай),

Csi Cells Co. Ltd, установено в Суджоу (Китай),

Csi Solar Power Group Co. Ltd, по-рано Csi Solar Power (China) Inc., установено в Суджоу,

за които се явяват J. Bourgeois, A. Willems, S. de Knop, M. Meulenbelt и B. Natens, адвокати,

жалбоподатели,

като другите страни в производството са:

Съвет на Европейския съюз, за който се явява H. Marcos Fraile, в качеството на представител, подпомагана от N. Tuominen, адвокат,

ответник в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, за която се явяват N. Kuplewatzky, J.-F. Brakeland и T. Maxian Rusche, в качеството на представители,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: T. von Danwitz, председател на седми състав, изпълняващ функцията на председател на четвърти състав, K. Jürimäe, C. Lycourgos (докладчик), E. Juhász и C. Vajda, съдии,

* Език на производството: английски.

генерален адвокат: Е. Танчев,

секретар: L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 20 юни 2018 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 3 октомври 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd и Csi Solar Power Group Co. Ltd, по-рано Csi Solar Power (China) Inc. (наричано по-нататък „Csi Solar Power“), искат отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 28 февруари 2017 г., Canadian Solar Emea и др./Съвет (T-162/14, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2017:124), доколкото с него Общият съд отхвърля жалбата им за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 на Съвета от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 325, 2013 г., стр. 1, наричан по-нататък „спорният регламент“) в частта му, която се отнася до жалбоподателите.
- 2 С насрещната си жалба Европейската комисия иска отмяна на обжалваното съдебно решение в частта, в която Общият съд, от една страна, е отхвърлил повдигнатото от нея възражение за недопустимост, и от друга страна, неправилно е тълкувал Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51, наричан по-нататък „основният регламент“).

Правна уредба

Основният регламент

- 3 Член 1, параграфи 2 и 3 от основния регламент предвижда:
  - „2. Един продукт трябва да се счита за дъмпингов, ако експортната му цена за Общността е по-ниска от ср[а]внимата с нея цена за сходен продукт при обичайни търговски условия в страната на износа.
  3. Страната на износа обикновено е страната на произход. Страна на износа обаче може да бъде и междинна страна, освен ако например продуктите само биват пренасяни през територията на тази страна или разглежданите продукти не се произвеждат в тази страна или ако няма сравнима цена за тях в тази страна“.

- 4 Член 2, параграф 7, буква а) от този регламент гласи:

„В случай на внос от страни без пазарна икономика нормалната стойност се определя на основата на цената или изградената стойност в трета страна с пазарна икономика или цената от такава трета страна към други страни, включително Общността, или ако това не е възможно, на всяка друга разумна основа, включително и цената, действително платена или платима в Общността за сходни продукти, подходящо коригирана, ако е необходимо, за да се включи разумен марж на печалба.

Избира се подходяща трета страна с пазарна икономика по неподлежащ на съмнение начин, като се взема предвид всяка надеждна информация, [налична] в момента на избора. Вземат се предвид и времевите ограничения; когато е уместно, се използва трета страна с пазарна икономика, обект на същото разследване.

Страните по разследването трябва да бъдат информирани скоро след откриването му относно предвидената трета страна с пазарна икономика и да им се предоставят 10 дни за изразяване на становище“.

- 5 Съгласно член 2, параграф 7, буква в) от посочения регламент „исканията по буква б) се представят в писмен вид и трябва да съдържат достатъчни доказателства, че производителят действа в условията на пазарна икономика“ и съответно отговаря на точно изброени критерии. В тази разпоредба се допълва следното:

„Определянето дали производителят отговаря на [въпросните] критерии се извършва в рамките на три месеца от откриването на разследването, след конкретни консултации с консултативния комитет и след като на промишлеността на Общността бъде дадена възможност да изрази мнението си. Това определение остава в сила по време на цялото разследване“.

- 6 Член 3 („Установяване на вреда“), параграфи 6 и 7 от същия регламент гласи следното:

„6. От всички представени във връзка с параграф 2 релевантни доказателства трябва да става ясно, че дъмпинговият внос причинява вреда по смисъла на настоящия регламент. По-конкретно, това изисква демонстриране, че обемът и/или ценовите равнища, идентифицирани съгласно параграф 3 са довели до въздействие върху промишлеността на Общността, както е предвидено в параграф 5, както и че това въздействие е в степен, която позволява то да бъде определено като съществено.

7. Изследват се и всички известни фактори, различни от дъмпинговия внос, които в същото време причиняват вреда на промишлеността на Общността, за да се гарантира, че вредата, причинена от тях, не се приписва на дъмпинговия внос по параграф 6. Фактори, които може да се изследват в тази връзка, са обемът и цените на вносни продукти, които не се продават на дъмпингови цени, свиване на търсенето или промени в потреблението, ограничителни търговски практики на производители от трети страни и такива от Общността и конкуренция между същите тези производители, развитие на технологиите, експортният потенциал и производителността на промишлеността на Общността“.

- 7 Член 9, параграф 4 от основния регламент се отнася до налагането на окончателни мита, като предвижда следното:

„Когато окончателно установените факти доказват, че е налице дъмпинг и причинена вреда, и интересът на Общността изискв[а] намеса съгласно член 21, Съветът [на Европейския съюз] налага окончателно антидъмпингово мито, въз основа на предложение от Комисията след консултация с консултативния комитет. Съветът приема предложението, освен ако не реши с обикновено мнозинство да го отхвърли в срок от един месец след представянето му от

Комисията. [...] Размерът на антидъмпинговото мито не надвишава установения дъмпингов марж, но следва да бъде и по-малък, когато това по-малко мито би било достатъчно, за да се отстрани вредата за промишлеността на Общността“.

8 Член 17 от основния регламент предвижда:

„1. Когато броят на жалбоподателите, износителите или вносителите, видовете продукти или броят на сделките е голям, разследването може да се ограничи до приемлив брой страни, продукти и сделки чрез използването на представителни извадки, които са статистически валидни, въз основа на наличната информация по време на подбора, или да се ограничи до най-големия представителен обем на производство, продажби или износ, чието изследване е възможно в рамките на наличното време.

[...]“.

9 На 12 декември 2012 г. е приет Регламент (ЕС) № 1168/2012 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент № 1225/2009 (ОВ L 344, 2012 г., стр. 1). Съгласно член 1 от Регламент № 1168/2012:

„[Основният] регламент се изменя, както следва:

1) Член 2, параграф 7 се изменя, както следва:

а) в предпоследното изречение на буква в) фразата „в рамките на три месеца от откриването на разследването“ се заменя с фразата „по правило в рамките на седем месеца, но не по-късно от осем месеца от откриването на разследването“;

б) добавя се следната буква:

„г) Когато Комисията е ограничила своето изследване в съответствие с член 17, произнасянето по исканията съгласно букви б) и в) от настоящия параграф се ограничава само до включените в изследването страни и до всеки производител, който получава индивидуално третиране съгласно член 17, параграф 3“.

2) В член 9, параграф 6 първото изречение се заменя със следното:

„Когато Комисията е ограничила своето изследване в съответствие с член 17, антидъмпинговото мито, приложено към вноса на износители или производители, които са заявили интереса си в съответствие с член 17, но не са били включени в изследването, не надвишава среднопретегления дъмпингов марж, установен за включените в извадката страни, независимо дали нормалната стойност, установена за тези страни, е определена въз основа на член 2, параграфи 1—6 или въз основа на член 2, параграф 7, буква а)“.

10 Съгласно членове 2 и 3 от Регламент № 1168/2012 същият се прилага за всички нови и всички текущи разследвания, считано от 15 декември 2012 г., и влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*. Публикуван е на 14 декември 2012 г.

Спорният регламент

11 Съгласно член 1, параграф 1 от спорния регламент окончателно антидъмпингово мито се налага върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули или панели и елементи от вида, използван в кристалните силициеви фотоволтаични модули или панели, с произход или изпратени от Китай и класирани в определени кодове по комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), в

действащата ѝ при приемането на спорния регламент редакция. В параграф 2 от посочения член се определя ставката на окончателното антидъмпингово мито, приложима към нетната цена франко граница на Европейския съюз преди обмитяване на продуктите, описани в параграф 1 от същия член и произведени от изброените в този параграф 2 дружества.

- 12 Съгласно член 3, параграф 1 от спорния регламент — приложим за някои продукти, които са уточнени съгласно тази комбинирана номенклатура и които са фактурирани от дружества, чиито ангажименти са били приети от Комисията и чиито наименования са посочени в приложението към Решение за изпълнение 2013/707/ЕС на Комисията от 4 декември 2013 година за потвърждаване приемането на ангажимент, предложен във връзка с антидъмпинговата и антисубсидийната процедура относно вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република, за периода на прилагане на окончателни мерки (ОВ L 325, 2013 г., стр. 214) — деклариращият за допускане за свободно обращение внос се освобождава от наложеното с член 1 от същия регламент антидъмпингово мито, ако са изпълнени определени условия.
- 13 В член 3, параграф 2 от спорния регламент се посочва, че митническо задължение възниква от момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, когато се установи, че едно или няколко от посочените в параграф 1 от същия член условия не са изпълнени или когато Комисията оттегли решението си за приемане на ангажимента.

Обстоятелствата, предхождащи спора

- 14 Жалбоподателите са част от групата Canadian Solar. Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. и Csi Solar Power са производители износители на кристални силициеви фотоволтаични елементи и модули. Canadian Solar Emea е посочено като техният установен в Съюза свързан вносител.
- 15 На 6 септември 2012 г. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* Известие за започване на антидъмпингова процедура по отношение на вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. клетки и подложки) с произход от Китайската народна република (ОВ С 269, 2012 г., стр. 5).
- 16 Групата Canadian Solar оказва съдействие в тази процедура.
- 17 На 21 септември 2012 г. жалбоподателите подават искане да бъдат включени в предвидената в член 17 от основния регламент представителна извадка. Искането им обаче не е уважено.
- 18 Успоредно с това на 8 ноември 2012 г. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* Известие за образуване на антисубсидийна процедура във връзка с вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. клетки и подложки) с произход от Китайската народна република (ОВ С 340, 2012 г., стр. 13).
- 19 На 13 ноември 2012 г. жалбоподателите, които са производители износители, представят на основание член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент искания за третиране като дружества, работещи в условията на пазарна икономика (наричано по-нататък „ТДПИ“).
- 20 На 3 януари 2013 г. Комисията уведомява жалбоподателите, че тези искания няма да бъдат разгледани.

- 21 На 1 март 2013 г. Комисията приема Регламент (ЕС) № 182/2013 за въвеждане на регистрационен режим за вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи и полупроводникови пластини) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 61, 2013 г., стр. 2).
- 22 На 4 юни 2013 г. Комисията приема Регламент (ЕС) № 513/2013 за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи и полупроводникови пластини) с произход или изпратени от Китайската народна република и за изменение на Регламент (ЕС) № 182/2013 (ОВ L 152, 2013 г., стр. 5; наричан по-нататък „временният регламент“).
- 23 На 2 август 2013 г. Комисията приема Решение 2013/423/ЕС за [приемане] на ангажимент, предложен във връзка с антидъмпингова процедура относно вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи и полупроводникови пластини) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 209, 2013 г., стр. 26) от група оказали съдействие китайски производители износители, посочени в приложението към това решение, сред които са и Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. и Csi Solar Power, съвместно с Китайската търговска камара за внос и износ на машини и електронни продукти („СССМЕ“).
- 24 На същата дата Комисията приема Регламент (ЕС) № 748/2013 за изменение на Регламент № 513/2013 (ОВ L 209, 2013 г., стр. 1), за да вземе предвид Решение 2013/423. По същество член 6 от Регламент № 513/2013, изменен с Регламент № 748/2013, предвижда в частност че при изпълнението на определени условия вносът на някои споменати в този регламент продукти, деклариран за допускане за свободно обращение и фактуриран от дружества, чиито предложения за поемане на ангажимент са приети от Комисията и чиито наименования фигурират в приложението към Решение 2013/423, се освобождава от наложеното с член 1 от посочения регламент временно антидъмпингово мито.
- 25 На 27 август 2013 г. Комисията съобщава основните факти и съображения, въз основа на които възнамерява да предложи налагането на антидъмпингови мита върху вноса на модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай.
- 26 След като стават известни окончателните констатации от антидъмпинговата и антисубсидийната процедура производителите износители, съвместно със СССРМЕ, изпращат уведомление за изменение на първоначално предложения от тях ангажимент.
- 27 На 2 декември 2013 г. Съветът приема спорния регламент. Тъй като оказват съдействие в антидъмпинговото разследване, но не попадат в предвидената в член 17 от основния регламент извадка, производителите износители от групата Canadian Solar са включени в приложение I към спорния регламент. На включените в този списък дружества е наложено по силата на член 1 от този регламент антидъмпингово мито от 41,3 %. При изпълнението на определени условия член 3 от посочения регламент освобождава от митото, наложено с член 1 от същия, вноса, фактуриран от дружествата, чиито предложения за поемане на ангажимент са приети от Комисията и чиито наименования фигурират в приложението към Решение за изпълнение 2013/707, сред които са и тези производители износители.
- 28 На 2 декември 2013 г. в рамките на успоредната антисубсидийна процедура Съветът приема и Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2013 за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 325, 2013 г., стр. 66).

- 29 На 4 декември 2013 г. Комисията приема Решение за изпълнение 2013/707, с което приема изменения ангажимент, предложен от посочените в приложението към него производители износители, съвместно със СССМЕ, във връзка с антидъмпинговата и антисубсидийната процедура по отношение на вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай, за периода на прилагане на окончателните мерки.
- 30 След подаването на жалбата за отмяна, по която е постановено обжалваното съдебно решение, Комисията приема Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/866 от 4 юни 2015 година за оттегляне на приемането на ангажимента за трима производители износители съгласно Решение за изпълнение 2013/707 (ОВ L 139, 2015 г., стр. 30). По силата на член 1 от този регламент за изпълнение решението за приемане на ангажимента във връзка в частност с Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. и Csi Solar Power се оттегля. Посоченият регламент за изпълнение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*, а именно на 6 юни 2015 г.
- 31 Комисията приема Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/367 от 1 март 2017 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република след преглед с оглед изтичане на срока на действие съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета и за прекратяване на разследването в рамките на частичния междинен преглед съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/1036 (ОВ L 56, 2017 г., стр. 131).

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 32 В подкрепа на първоинстанционната си жалба жалбоподателите изтъкват шест основания за отмяна: първо, нарушение на член 5, параграфи 10 и 11 от основния регламент, второ, нарушение на членове 1 и 17 от този регламент, трето, нарушение на член 2 от посочения регламент, четвърто, нарушение на член 1, параграф 4 от същия регламент, пето, нарушение на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, и шесто, нарушение на член 3 и член 9, параграф 4 от този регламент.
- 33 Общият съд най-напред отхвърля повдигнатото от Съвета и Комисията възражение за недопустимост, като заключава по-специално че приемането на предложение за поемане на ангажимент не се отразява нито на допустимостта на жалбата против акт за налагане на антидъмпингово мито, нито на преценката на изтъкнатите в подкрепа на тази жалба основания, и че жалбоподателите продължават да имат правен интерес от отмяната на спорния регламент.
- 34 След това Общият съд разглежда изтъкнатите от жалбоподателите основания за отмяна. Той отхвърля твърденията по първите три основания като недопустими, а тези по другите три основания — като неоснователни. Общият съд съответно изцяло отхвърля жалбата.

Исканията на страните

- 35 С жалбата си до Съда жалбоподателите искат от него:
- да отмени обжалваното съдебно решение,
  - да уважи предявеното в първоинстанционното производство искане и да отмени спорния регламент в частта, която се отнася до жалбоподателите,

- да осъди ответника в първоинстанционното производство да понесе съдебните разноски, направени от него и от жалбоподателите в първоинстанционното и в настоящото производство по обжалване,
- да осъди останалите страни в настоящото производство по обжалване да понесат направените от тях съдебни разноски или при условията на евентуалност
- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да върне делото на Общия съд за ново произнасяне,
- да не се произнася по направените в първоинстанционното и в настоящото производство по обжалване съдебни разноски, а да остави този въпрос за решаване от Общия съд с окончателното решение и
- да осъди всички останали страни в настоящото производство по обжалване да понесат направените от тях съдебни разноски.

36 Съветът иска от Съда:

- да отхвърли жалбата и
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски, направени в настоящото производство по обжалване и в производството пред Общия съд.

37 Комисията иска от Съда:

- да отхвърли жалбата и
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

38 С насрещната си жалба Комисията, подкрепена от Съвета, иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да обяви първоинстанционната жалба за недопустима или
- при условията на евентуалност да я обяви за безпредметна, или,
- отново при условията на евентуалност, да обяви първоинстанционната жалба за неоснователна и да отхвърли тълкуването на причинно-следствената връзка по смисъла на член 3 от основния регламент, дадено от Общия съд във връзка с изтъкнатото в първоинстанционната жалба шесто основание за отмяна, и
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

39 Жалбоподателите искат от Съда:

- да отхвърли насрещната жалба изцяло,
- да осъди Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски и съдебните разноски на жалбоподателите във връзка с първоинстанционната и с насрещната жалба и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

По насрещната жалба

- 40 С насрещната си жалба Комисията главно оспорва първоинстанционната жалба като недопустима, като въпросът за допустимостта е предварителен спрямо тези по същество, повдигнати в главната жалба. Затова насрещната жалба трябва да бъде разгледана на първо място.
- 41 За да обоснове насрещната си жалба, Комисията, подкрепена от Съвета, посочва три основания. Първото основание, изтъкнато като главно, е грешка при прилагане на правото, доколкото Общият съд е приел, че спорният регламент сам по себе си може да има правни последици за жалбоподателите. Второто основание, изтъкнато при условията на евентуалност, е липса на мотиви и грешка при прилагане на правото, доколкото Общият съд е приел, че към датата на постановяване на обжалваното съдебно решение жалбоподателите все още имат интерес от отмяната на спорния регламент. Третото основание, изтъкнато отново при условията на евентуалност, е грешка при прилагане на правото, доколкото Общият съд е приел, че член 3 и член 9, параграф 4 от основния регламент изискват двуетапен анализ, при който първо следва да се докаже, че причинно-следствената връзка между дъмпинга и вредата не е прекъсната, и след това да се промени дъмпинговият марж и съответно ставката на митото при отчитане на различните фактори за настъпването на вредата.

По първото основание на насрещната жалба

Доводи на страните

- 42 Първото основание на насрещната жалба е посочено като главно и се състои от две твърдения.
- 43 Първото твърдение се отнася до точки 41—47 от обжалваното съдебно решение и свежда до това, че според Комисията Общият съд не е мотивирал достатъчно извода си, че спорният регламент, а не Решение за изпълнение 2013/707, засяга правното положение на жалбоподателите, и във всички случаи така е нарушил общия за правото на Съюза принцип на институционално равновесие, както и членове 8 и 9 от основния регламент.
- 44 Комисията счита, първо, че изводът на Общия съд, че искането за отмяна на спорния регламент е подходящото средство за оспорване на констатациите за наличие на дъмпинг, вреда и причинно-следствена връзка, напълно пренебрегва факта, че жалбоподателите е трябвало да обжалват Решение за изпълнение 2013/707, ако целта им е била да оспорят тези констатации. Преценките на Общия съд обаче подкрепяли само извода, че жалба може да бъде подадена било срещу спорния регламент, било срещу Решение за изпълнение 2013/707. Това означавало липса на мотиви, тъй като от обжалваното съдебно решение било невъзможно да се разбере защо спорният регламент, а не Решение за изпълнение 2013/707, от което всъщност произтичат правата и/или задълженията за съответния вносител, да е актът, който по необходимост, а и поначало, подлежи на обжалване.
- 45 Второ, според Комисията, като е приел, че жалбата трябва да бъде подадена срещу спорния регламент, а не срещу Решение за изпълнение 2013/707, Общият съд е нарушил общия принцип на институционално равновесие и установеното в членове 8 и 9 от основния регламент разпределение на правомощията между Съвета и Комисията. Всъщност изводът на Общия съд означавал, че това решение за изпълнение не е достатъчно само по себе си, а трябва да бъде потвърдено посредством отделните права и задължения, създадени от Съвета с приемането на спорния регламент.

- 46 Освен това Комисията отбелязва, че тези грешки при прилагане на правото не могат да бъдат поправени чрез направения в точка 42 от обжалваното съдебно решение извод, че съдилищата на Съюза „имплицитно, но несъмнено“ потвърдили допустимостта на жалбите, подаваните от заинтересовани лица, чиито ангажименти са били приети, против регламенти за налагане на окончателни мита. От една страна, този въпрос просто не бил разглеждан в съдебната практика, цитирана в тази точка, а от друга страна, въпросната съдебна практика била в пряко противоречие с решение от 29 март 1979 г., NTN Toyo Bearing и др./Съвет (113/77, EU:C:1979:91).
- 47 Второто твърдение, което Комисията излага по първото основание на насрещната си жалба, се свежда това, че приемането на ангажимент представлява поискан от жалбоподателите благоприятен акт, който не засяга правното им положение. Обратният извод на Общия съд в точка 46 от обжалваното съдебно решение, ако се предположи, че е правилен, доказвал правен интерес да иска се отмяната на Решение за изпълнение 2013/707, но не и на спорния регламент. Тази точка 46 от обжалваното съдебно решение съдържа две грешки при прилагане на правото.
- 48 Първо, в посочената точка 46 не се давало никакво обяснение защо решението на Комисията да приеме даден ангажимент било различно от решението, с което тя обявява за съвместима с общия пазар съобщена ѝ концентрация, от нейното изявление, че дадено споразумение не е в противоречие с член 101, параграф 1 ДФЕС, или от решението, с което съобщена държавна помощ се обявява за съвместима с вътрешния пазар.
- 49 Второ, Комисията твърди, че член 8 от основния регламент не предвижда приемането на отделен акт, след като Комисията приключи разследването относно дъмпинга и вредата. Изводът на Общия съд означавал, че дружество, което предлага ангажимент, трябва предварително да оспори решението за приемане на ангажимента още преди приключването на антидъмпинговото разследване няколко месеца по-късно.
- 50 Комисията посочва за изчерпателност, че точка 47 от обжалваното съдебно решение съдържа две грешки при прилагане на правото. От една страна, гледището на Общия съд, че спорният регламент е променил правното положение на жалбоподателите, що се отнася до „антидъмпинговите мита върху необхванатите от ангажимента продукти“, се дължало на неправилно тълкуване на предложението за поемане на ангажимент или на изопачаване на доказателствата от Общия съд, ако това предложение бъде квалифицирано като „факт“. Всъщност според Комисията жалбоподателите нямали право да продават въпросния продукт по друг начин освен в съответствие с договореното във връзка с ангажимента, както ясно и недвусмислено личало от текста на предложението за поемане на ангажимент. При това положение възможни били мита само върху продуктите над годишното равнище, а не и върху „необхванатите от ангажимента продукти“.
- 51 От друга страна, тъй като митата върху „продуктите [...] над годишното равнище“ вече са били включени в предложението за поемане на ангажимент, не ставало въпрос за ново право или за ново задължение, произтичащо от спорния регламент.
- 52 Жалбоподателите считат, че твърденията по първото основание на насрещната жалба следва да се отхвърлят.

Съображения на Съда

- 53 С първото основание на насрещната жалба Комисията по същество поддържа, че в точки 41—47 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че спорният регламент сам по себе си може да има правни последици за жалбоподателите.
- 54 Първото твърдение по въпросното основание се свежда по същество до това, че Общият съд не е мотивирал достатъчно извода си, че спорният регламент, а не Решение за изпълнение 2013/707, с което Комисията приема ангажимента, предложен от посочените в приложението към него производители износители, сред които са и тези от групата на Canadian Solar, засяга правното положение на жалбоподателите и до това, че във всеки случай с този извод Общият съд е нарушил принципа на институционално равновесие.
- 55 На първо място, следва да се отбележи, че противно на доводите на Комисията, в точки 41—47 от обжалваното съдебно решение Общият съд не посочва нито че спорният регламент е актът, който по необходимост, а и поначало, подлежи на обжалване, нито че жалбата за отмяна трябва да е насочена срещу този регламент, а не срещу Решение за изпълнение 2013/707. В този смисъл следва да се приеме, че доводът на Комисията е резултат от неправилен прочит на обжалваното съдебно решение. При това положение Общият съд не може да бъде упрекнат, че не е мотивирал констатацията, която не е направил.
- 56 На второ място, следва да се отбележи, от една страна, че ако се приеме гледната точка на Комисията, това би означавало да се попречи на предприятията, чийто ангажимент за минимална вносна цена (наричана по-нататък „МВЦ“) е приет от Комисията, да оспорят регламент за налагане на окончателно антидъмпингово мито. Както обаче посочва Общият съд в точка 42 от обжалваното съдебно решение, нито Общият съд, нито Съдът са приели в цитираните в тази точка решения, че жалбата за отмяна, подадена от предприятие срещу налагащ му окончателни антидъмпингови мита регламент, е недопустима, понеже предложеният от това предприятие ангажимент за МВЦ е бил приет от Комисията.
- 57 От друга страна, следва да се посочи, че спорният регламент непременно се отразява на правното положение на жалбоподателите, доколкото, ако бъде отменен, предложението за поемане на ангажимент няма да породи действие. Точно това отбелязва Общият съд в точка 45 от обжалваното съдебно решение.
- 58 Освен това следва да се припомни, че видно от точки 44 и 45 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателите продължават да дължат предвидените в спорния регламент антидъмпингови мита, в съответствие с членове 1 и 3 от него, за вноса, който превишава годишното равнище, предвидено с ангажимента за МВЦ.
- 59 При тази обстановка Комисията няма основание да твърди, че Общият съд е нарушил принципа на институционално равновесие. Обратно, възгледът на Комисията, че жалбоподателите е трябвало да обжалват Решение за изпълнение 2013/707, ако целта им е била да оспорят констатациите за наличие на дъмпинг, може да бъде споделен само ако Съветът беше длъжен — веднага след като предложен от предприятие ангажимент за МВЦ е приет от Комисията — да приеме регламент за налагане на окончателни антидъмпингови мерки. В това отношение обаче Съветът не действа в условията на обвързана компетентност, видно от член 9, параграф 4 от основния регламент, съгласно който Съветът приема предложението на Комисията, освен ако не реши да го отхвърли.
- 60 В това отношение следва да се припомни, че ролята на Комисията е неразделна част от процеса на вземане на решения от Съвета. Както се вижда от разпоредбите на основния регламент, Комисията провежда разследвания и въз основа на тях решава дали да приключи съответното

разследване, или напротив, да го продължи, като вземе временни мерки и предложи на Съвета да приеме окончателни мерки. Същевременно Съветът е този, който се произнася окончателно (вж. в този смисъл решение от 14 март 1990 г., *Nashua Corporation* и др./Комисия и Съвет, C-133/87 и C-150/87, EU:C:1990:115, т. 8).

- 61 Ето защо първото твърдение по първото основание на насрещната жалба следва да се отхвърли.
- 62 Що се отнася до второто твърдение по това първо основание, а именно че обратно на следващото от точка 46 от обжалваното съдебно решение, приемането на ангажимент за МВЦ било благоприятен за жалбоподателите акт, който не засяга тяхното правно положение, достатъчно е да се отбележи, че този въпрос е без значение, тъй като актът, посочен в жалбата за отмяна, която Общият съд е приел за допустима, е спорният регламент, а не Решение за изпълнение 2013/707, с което Комисията е приела този ангажимент.
- 63 Що се отнася до двете грешки при прилагане на правото, опорочаващи точка 47 от обжалваното съдебно решение, които Комисията изтъква само за изчерпателност, тези грешки, дори да се приемат за установени, не могат, с оглед на изложеното в точки 53—60 от настоящото решение, да имат някакво отражение върху валидността на извода на Общия съд, че тъй като спорният регламент засяга правното положение на жалбоподателите, повдигнатото от Съвета и Комисията възражение за недопустимост трябва да бъде отхвърлено.
- 64 Следва да се допълни, че Съдът вече е постановил, че при приемането на този регламент законодателят на Съюза въвежда мерки за търговска защита, формиращи едно цяло, или „пакет“, с които се цели постигане на общ резултат, а именно отстраняване на вредоносните последици за промишлеността на Съюза от китайския дъмпинг при съответните стоки, като същевременно се защити интересът на тази промишленост, и че член 3 от посочения регламент не е отделим от останалите му разпоредби (вж. в този смисъл решение от 9 ноември 2017 г., *SolarWorld/Съвет*, C-204/16 P, EU:C:2017:838, т. 44 и 55).
- 65 Ето защо твърденията по първото основание на насрещната жалба трябва да се отхвърлят.

По второто основание на насрещната жалба

Доводи на страните

- 66 С второто основание на насрещната жалба, изтъкнато при условията на евентуалност, Комисията, подкрепена от Съвета, твърди, че дори да се предположи, че Общият съд е имал основание да приеме в точка 47 от обжалваното съдебно решение, че спорният регламент променя правното положение на жалбоподателите, понеже само по силата на този регламент жалбоподателите трябва да заплащат мита върху разглежданите соларни панели над годишния обем, жалбата за отмяна пред Общия съд станала безпредметна в деня на влизането в сила на Регламент за изпълнение 2015/866, с който решението за приемане на предложения от жалбоподателите ангажимент е оттеглено.
- 67 Комисията отбелязва, че годишното равнище на вноса на съответния продукт, предвидено при приемането на предложението на жалбоподателите за поемане на ангажимент, така и не е било достигнато преди влизането в сила на посочения регламент за изпълнение. Също така, дори жалбоподателите да имали правен интерес поради клаузата от това предложение, предвиждаща заплащане на мита за внесените над годишното равнище продукти, този интерес във всеки случай престанал да съществува с влизането в сила на посочения регламент за изпълнение,

което налагало констатацията, че към този момент жалбата за отмяна била вече безпредметна. Общият съд не отговорил на този довод, който Комисията изложила в проведеното пред него съдебно заседание.

- 68 Комисията добавя, че дори да се предположи, че Общият съд е отговорил на този довод в точка 47 от обжалваното съдебно решение, отговорът му не се отнася до повдигнатия от Комисията въпрос. Всъщност именно защото Комисията е оттеглила решението си за приемане на ангажимента на жалбоподателите поради неспазването на същия, правните последици от това решение вече не могли да обосновават легитимен интерес за жалбоподателите.
- 69 Жалбоподателите считат, че твърденията по това основание трябва да бъдат отхвърлени, доколкото са неразбираеми и във всички случаи неотнормирани.

Съображения на Съда

- 70 Следва да се отбележи, че отхвърлянето на твърденията по първото основание на насрещната жалба предполага отхвърлянето и на твърденията по второто основание на тази жалба. Всъщност, видно от преценката, довела до отхвърлянето на твърденията по първото основание, спорният регламент има последици за правното положение на жалбоподателите, независимо от съществуването на Решение за изпълнение 2013/707.
- 71 Затова обстоятелството, че с Регламент за изпълнение 2015/866 е оттеглено посоченото Решение за изпълнение 2013/707 за приемане на предложението от жалбоподателите ангажимент, макар предвиденото в предложението за поемане на този ангажимент годишно равнище на вноса на съответния продукт изобщо да не е било достигано, не може да има някакво отражение върху констатацията, че спорният регламент засяга правното положение на жалбоподателите и следователно че последните са били процесуално легитимирани да подадат пред Общия съд жалба за отмяна на последния регламент.
- 72 Поради това следва да се отхвърлят твърденията по второто основание на насрещната жалба.

По третото основание на насрещната жалба

- 73 С третото основание на насрещната жалба, изтъкнато отново при условията на евентуалност, Комисията твърди, че при разглеждането на шестото основание за отмяна, изтъкнато пред него от жалбоподателите, Общият съд неправилно е тълкувал член 3 и член 9, параграф 4 от основния регламент, като е посочил, че тези разпоредби изискват преценката дали вредата се дължи на дъмпинг да се извърши, „за да не се даде на промишлеността на Съюза защита, която надхвърля необходимото“.
- 74 Следва да се отбележи в това отношение, че съгласно член 169, параграф 1 и член 178, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда жалбата до Съда, без значение дали е главна или насрещна, може да е само за отмяна, пълна или частична, на съдебния акт на Общия съд.
- 75 В случая, тъй като твърденията по въпросното основание са отхвърлени, Комисията е издействала от Общия съд отхвърляне на жалбата за отмяна на спорния регламент в съответствие с нейните искания във връзка с тази жалба. Поради това твърденията по третото основание на насрещната жалба, с които всъщност се цели само заместване на мотивите, що се отнася до тълкуването на член 3 и член 9, параграф 4 от основния регламент, не следва да бъдат приети (вж. в този смисъл решение от 13 януари 2015 г., Съвет и др./Vereniging Milieudéfensie и Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P—C-403/12 P, EU:C:2015:4, т. 33 и цитираната съдебна практика).

- 76 Следователно твърденията по третото основание на насрещната жалба трябва да се отхвърлят като недопустими.
- 77 С оглед на изложените по-горе съображения насрещната жалба трябва изцяло да бъде отхвърлена.

По жалбата

- 78 Жалбоподателите изтъкват четири основания за обжалване.

По първото основание за обжалване

Доводи на страните

- 79 Първото основание за обжалване се свежда до грешка при прилагане на правото, доколкото в точки 64—74 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изискал жалбоподателите да докажат, че имат интерес от първото и второто основание на първоинстанционната им жалба, и във всеки случай до грешка в правната квалификация на фактите, тъй като жалбоподателите наистина са имали такъв интерес.
- 80 Жалбоподателите поддържат, на първо място, че прилагайки, по аналогия, към възможността да се изтъкват отделни основания практиката на Съда, съгласно която всеки жалбоподател трябва да докаже, че има правен интерес, а именно интерес от отмяна на обжалвания акт, Общият съд е постъпил неправилно от правна гледна точка поради четири причини.
- 81 Първо, изводите на Общия съд противоречали на практиката на Съда, която изисквала от жалбоподателите да докажат само интерес от отмяната на обжалвания акт.
- 82 Освен това Общият съд не направил разграничение между първото и второто основание на първоинстанционната жалба за отмяна и хипотезите, в които твърденията по дадено основание са недопустими, понеже жалбоподателят не е процесуално легитимиран да ги изтъкне. Тези изведени от практиката на Съда хипотези обхващали, от една страна, случая, когато дадено основание не се отнася до жалбоподателя, а преследва общия интерес или интересите на закона, и от друга страна, случая, когато дадено основание се отнася до правила, които — подобно на вътрешните правилници на отделните институции — не са предназначени да осигурят защита на частноправните субекти. Първото и второто основание на първоинстанционната жалба за отмяна обаче нямали връзка с този вид хипотези и Общият съд не посочил противното.
- 83 Второ, жалбоподателите твърдят нарушение на правото им на защита, поради това че в нарушение на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) Общият съд им попречил да посочат подходящите според тях основания.
- 84 Трето, жалбоподателите считат, че дори да се приеме, че е трябвало да докажат своя интерес да изтъкнат първото и второто основание на първоинстанционната жалба за отмяна, изводът на Общия съд, че твърденията по тези основания са недопустими, нарушава правото им на ефективни правни средства за защита, предвидено в член 47 от Хартата. Всъщност жалбоподателите е трябвало да искат отмяна в срока по член 263, шеста алинея ДФЕС, за да не се погасят правата им по давност, тъй като в противен случай, с оглед на съдебната практика, произтичаща от решение от 9 март 1994 г., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), биха рискували да бъдат лишени от възможността да оспорят валидността на спорния регламент пред съд на държава членка в рамките на преюдициално запитване.

- 85 В това отношение жалбоподателите припомнят, че според Общия съд интересът им да изтъкнат първите две основания на първоинстанционната жалба за отмяна бил хипотетичен, което означавало, че ако интересът им да изтъкнат тези основания възниква след изтичането на двумесечния срок по член 263, шеста алинея ДФЕС, те биха се оказали възпрепятствани да защитят правата си по съдебен ред. Подобно положение било особено проблематично, поради това че един от жалбоподателите, дружеството вносител Canadian Solar Emea, щял да може във всеки един момент да оспори валидността на спорния регламент пред национален съд, ако не беше свързан с другите жалбоподатели, които от своя страна са дружества износители.
- 86 Четвърто, жалбоподателите изтъкват, че Общият съд е нарушил правото им на изслушване, тъй като въпросът за допустимостта на първите две основания на първоинстанционната жалба за отмяна не е бил изцяло обсъден пред Общия съд. Всъщност този въпрос не бил изтъкнат от Съвета и Комисията в писмената фаза на производството, нито напълно обсъден в съдебното заседание пред Общия съд, което попречило на жалбоподателите да докажат, че произвеждат и изнасят за Съюза и внасят в Съюза модули с произход от трета страна, но изпратени от Китай, и внасят в Съюза модули с произход от Китай, но изпратени от трета страна.
- 87 На второ място, жалбоподателите считат, че Общият съд е допуснал грешка в правната квалификация на фактите, като е заключил в точки 69—73 от обжалваното съдебно решение, че те нямат интерес да изтъкват първото и второто основание на първоинстанционната жалба за отмяна.
- 88 От една страна, от постоянната практика на Съда било видно, че жалбоподателите имат правен интерес, за да не се допусне институциите да възпроизвеждат грешки, основаващи се на неправилно тълкуване на разпоредбите на основния регламент, какъвто впрочем бил настоящият случай, тъй като Комисията приема нов регламент, а именно Регламент за изпълнение 2017/367, който удължава срока на спорния регламент с още осемнадесет месеца и който възпроизвеждал същите грешки.
- 89 От друга страна, изтъкнатите от жалбоподателите основания се отнасяли до обхвата на антидъмпинговото разследване, който съответно включвал дъмпинга, вредата, причинно-следствената връзка и изводите за интереса на Съюза, накарали Съвета да приеме спорния регламент.
- 90 Съветът и Комисията искат твърденията по първото основание за обжалване да се отхвърлят като отчасти недопустими и отчасти неоснователни и във всеки случай общо като неоснователни.

Съображения на Съда

- 91 Най-напред в точка 64 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно припомня, че съгласно постоянната практиката на Съда жалба за отмяна, подадена от физическо или юридическо лице, е допустима само ако това лице има интерес от отмяната на обжалвания акт. Такъв интерес предполага, че отмяната на този акт може сама по себе си да породи правни последици и че жалбата може по този начин чрез резултата си да донесе полза на страната, която я е подала. Доказването на такъв интерес, който се преценява към деня на подаване на жалбата и представлява основно и първостепенно изискване за всяка жалба, подадена по съдебен ред, трябва да се извърши от жалбоподателя (решение от 18 октомври 2018 г., Gul Ahmed Textile Mills/Съвет, C-100/17 P, EU:C:2018:842, т. 37).
- 92 Както посочва и Общият съд в точки 65 и 66 от обжалваното съдебно решение, правният интерес на жалбоподателя трябва да е възникнал и все още съществуващ. Той не може да се свързва с бъдещо несигурно събитие. Този интерес трябва да е налице с оглед на предмета на

жалбата към момента на подаването ѝ, тъй като в противен случай същата би била недопустима, и да продължава да съществува до обявяването на съдебния акт, тъй като иначе няма да има основание за произнасяне по същество (решение от 17 септември 2015 г., *Moгу и др./Комисия, C-33/14 P*, EU:C:2015:609, т. 56 и 57 и цитираната съдебна практика). Юрисдикцията, пред която производството е висящо, може служебно и във всеки един момент от производството да установи, че поради настъпило след датата на подаване на жалбата събитие страната няма правен интерес да поддържа искането си (вж. в този смисъл решение от 18 октомври 2018 г., *Gul Ahmed Textile Mills/Съвет, C-100/17 P*, EU:C:2018:842, т. 38).

- 93 Що се отнася до твърдението, че Общият съд неправилно е изискал от жалбоподателите да докажат, че имат интерес да изтъкнат първото и второто основание на първоинстанционната жалба, следва да се припомни, първо, че Съдът вече е постановил, че твърдение по основание за отмяна е недопустимо поради липса на правен интерес, когато, дори да се предположи, че то е основателно, отмяната на обжалвания акт въз основа на него не би могла да удовлетвори жалбоподателя (вж. в този смисъл решение от 9 юни 2011 г., *Evropaiki Dynamiki/ЕЦБ, C-401/09 P*, EU:C:2011:370, т. 49 и цитираната съдебна практика).
- 94 Що се отнася до твърдението, че Общият съд е допуснал грешка при квалифициране на фактите, следва да се отбележи, че без съмнение от практиката на Съда произтича, че при определени обстоятелства жалбоподателят може да запази правния интерес да иска отмяната по съдебен ред на акт, отменен по административен ред в хода на съдебното производство, за да накара автора на оспорвания акт да внесе в бъдеще подходящи изменения и по този начин да бъде избегната опасността от повтаряне на незаконосъобразността, от която се твърди, че е опорочен този акт (решение от 6 септември 2018 г., *Bank Mellat/Съвет, C-430/16 P*, EU:C:2018:668, т. 64).
- 95 Да се приеме обаче, че такъв интерес евентуално продължава да съществува, за да не възпроизвеждат институциите грешки, дължащи се на неправилно тълкуване на разпоредба от правото на Съюза, не е допустимо в случай, при който жалбоподателят никога не е имал правен интерес.
- 96 Затова, доколкото към момента на подаване на първоинстанционната жалба за отмяна жалбоподателите не са доказали интереса си да изтъкнат първите две основания, а този интерес трябва, в съответствие с цитираната в точки 91 и 92 от настоящото решение съдебна практика, да се преценява към момента на подаване на жалбата и не може да се свързва с бъдещо несигурно събитие, те не могат да обосноват такъв интерес, позовавайки се на необходимостта да се избегне опасността институциите да възпроизвеждат грешки, дължащи се на неправилно тълкуване на разпоредба от правото на Съюза.
- 97 Не може да се приеме доводът, че тъй като се отнасят до обхвата на антидъмпинговото разследване, твърденията по първото и второто основание на първоинстанционната жалба за отмяна трябва да бъдат обявени за допустими. Всъщност фактът, че по същество тези основания се отнасят до аспекти на това разследване — като например дъмпинга, вредата или причинно-следствената връзка — не може сам по себе си да обоснове допустимостта на твърденията по тези основания, когато жалбоподателите не са доказали интерес да изтъкнат последните.
- 98 Следователно, позовавайки се на практиката на Съда, посочена в точки 91 и 92 от настоящото решение, Общият съд правилно е заключил в точка 74 от обжалваното съдебно решение, че твърденията по първите две основания на първоинстанционната жалба за отмяна трябва да се отхвърлят като недопустими.

- 99 Второ, що се отнася до довода, че Общият съд е нарушил член 47 от Хартата, следва да се припомни, че предвид защитата, която предоставя, този член няма за цел да променя предвидената в Договорите система за съдебен контрол, и по-специално правилата, свързани с допустимостта на искове или жалбите, подадени пряко пред юрисдикцията на Съюза, както е видно и от разясненията относно този член 47, които съгласно член 6, параграф 1, трета алинея ДЕС и член 52, параграф 7 от Хартата трябва да се вземат предвид при нейното тълкуване (вж. в този смисъл решение от 3 октомври 2013 г., *Inuit Tapiriit Kanatami* и др./Парламент и Съвет, C-583/11 P, EU:C:2013:625, т. 97 и цитираната съдебна практика).
- 100 Затова следва да се приеме, че предоставената с член 47 от Хартата защита не изисква правният субект да може безусловно да подава пряко пред съда на Съюза жалба за отмяна на законодателни актове на Съюза (вж. в този смисъл решение от 3 октомври 2013 г., *Inuit Tapiriit Kanatami* и др./Парламент и Съвет, C-583/11 P, EU:C:2013:625, т. 105).
- 101 При това положение жалбоподателите нямат основание да твърдят, че изискването да докажат, че имат интерес да изтъкват дадено основание за отмяна, нарушава правото им на ефективни правни средства за защита, предвидено в член 47 от Хартата.
- 102 Освен това, що се отнася до твърдението, че Общият съд е нарушил произтичащото от този член на Хартата право на жалбоподателите да бъдат изслушани, следва да се констатира, че те не оспорват факта, че в съдебното заседание пред Общия съд различните встъпили страни са разисквали повдигнатото от Съвета възражение за недопустимост на твърденията по първите две основания на първоинстанционната жалба за отмяна. Затова жалбоподателите нямат основание да твърдят, че Общият съд не им е позволил да обсъдят всички правни обстоятелства, които са били от решаващо значение за изхода на производството, и да представят доказателствата в подкрепа на позицията си.
- 103 Трето, относно довода, че с оглед на съдебната практика, произтичаща от решение от 9 март 1994 г., *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90), изводът на Общия съд лишавал жалбоподателите от съдебна защита, когато интересът им да изтъкнат първото и второто основание възниква след изтичането на двумесечния срок по член 263, шеста алинея ДФЕС, достатъчно е да се отбележи, че в такава хипотеза въпросната съдебна практика по принцип не би била пречка за изтъкването на подобни основания пред националния съд.
- 104 С оглед на гореизложените съображения твърденията по първото основание за обжалване трябва да бъдат отхвърлени.

По второто основание за обжалване

- 105 Второто основание за обжалване се свежда до грешка при прилагане на правото, от една страна, тъй като Общият съд е изискал жалбоподателите да докажат, че имат интерес да изтъкват третото основание на първоинстанционната жалба за отмяна, и от друга страна, тъй като е тълкувал неправилно член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, във връзка с член 1, параграф 3 от същия.
- 106 Първо, по същите причини като посочените в точки 91—98 от настоящото решение, следва да се отхвърли твърдението, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като изискал от жалбоподателите да докажат, че имат интерес да изтъкнат третото основание на първоинстанционната жалба за отмяна.

- 107 Второ, що се отнася до твърдението за евентуално допусната от Общия съд грешка при тълкуването на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, във връзка с член 1, параграф 3 от същия, достатъчно е да се отбележи, че точки 90—95 от обжалваното съдебно решение, до които се отнася това твърдение, са част от анализ, направен от Общия съд за изчерпателност. Следователно въпросното твърдение е неотносимо.
- 108 Поради това твърденията по второто основание за обжалване следва да се отхвърлят.

По третото основание за обжалване

- 109 Третото основание за обжалване се свежда до това, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, от една страна, че Регламент № 1168/2012 се прилага към антидъмпинговото разследване, довело до приемането на спорния регламент, и от друга страна, че последният не е опорочен от грешка при прилагане на правото, въпреки че Комисията не се е произнесла по искането на жалбоподателите за ТДПИ.

Доводи на страните

- 110 Що се отнася, на първо място, до прилагането на Регламент № 1168/2012, жалбоподателите припомнят, че този регламент, който изменя основния регламент, е приет вследствие на решение от 2 февруари 2012 г., *Brosmann Footwear (НК) и др./Съвет (C-249/10 P, EU:C:2012:53)*, в което Съдът е приел, че като не се произнася по искане за ТДПИ, Комисията допуска нарушение на основния регламент, опорочаващо и съответния в делото, по което е постановено това решение, регламент за налагане на антидъмпингови мита.
- 111 Те считат, че вследствие на изменението, въведено в случая с Регламент № 1168/2012, право да искат ТДПИ имат само производителите износители, включени в извадката за съответното антидъмпингово разследване. Общият съд обаче неправилно постановил, че това изменение е приложимо към проведеното в случая антидъмпингово разследване и че не става въпрос за прилагане на закона с обратна сила, тъй като изтичането на срока за произнасяне по искане за ТДПИ не създава за жалбоподателите окончателно установено положение.
- 112 Според тях този извод на Общия съд ги лишава от правото искането им за ТДПИ да бъде разгледано и без да е налице основание за това позволява на Комисията да не изпълни задължението си да се произнесе по въпросното искане. Тъй като при допуснато ТДПИ приложимата нормална стойност щяла да бъде определена въз основа на цените и разходите на жалбоподателите, вместо тези на производител от държава аналог, непроизнасянето на Комисията по това искане довело до окончателна промяна, засягаща отрицателно и необратимо правата на жалбоподателите.
- 113 Последните считат, че текстът на член 2, параграф 7 от основния регламент, преди и след изменението, въведено с Регламент № 1168/2012, не оставя място за никакво съмнение. Всъщност преди това изменение в тази разпоредба се уточнява, че невключените в извадката производители износители, какъвто е случаят с жалбоподателите, имат право да искат ТДПИ и че Комисията е длъжна да се произнесе, като или допусне, или откаже такова третиране.
- 114 След въпросното изменение член 2, параграф 7 от основния регламент се прилагал за всички нови и всички текущи разследвания, считано от 15 декември 2012 г. В настоящия случай обаче срокът, в който Комисията е трябвало да се произнесе по искането на жалбоподателите за ТДПИ, изтекъл на 6 декември 2012 г., тоест преди влизането в сила на изменението, въведено с Регламент № 1168/2012. Непроизнасянето по искането за ТДПИ не можело да бъде поправено чрез прилагане с обратна сила на последния регламент.

- 115 Жалбоподателите подчертават, че изменението, въведено с Регламент № 1168/2012, видно от самия текст на преходната му разпоредба, не се прилага по отношение на този етап от проведеното в случая антидъмпингово разследване, тъй като задължението на Комисията да се произнесе относно допускането на ТДПИ е материална, а не процесуална норма. Затова не била относима практиката на Съда относно действието на процесуалните норми по време, на която Общият съд се позовава в точки 157, 159 и 160 от обжалваното съдебно решение.
- 116 Изтичането на срока за произнасяне по искане за ТДПИ, противно на постановеното от Общия съд, наистина създадо за жалбоподателите окончателно установено положение, в смисъл че Комисията, в разрез със задължението, което има, пропуснала етапа, на който е трябвало да прецени дали да допусне ТДПИ или не.
- 117 Жалбоподателите поддържат, че ако Комисията се беше произнесла по този въпрос, решението ѝ щеше да може да бъде изменено в ущърб на жалбоподателите на по-късен етап от антидъмпинговото разследване само при появата на нова информация, която не е била налична към датата, на която е било взето решението във връзка с ТДПИ. Следователно прилагането на Регламент № 1168/2012 по отношение на подаденото от жалбоподателите искане за ТДПИ ги лишавало впоследствие от правото им това искане да бъде разгледано, макар да е безспорно, че те са имали това право към датата, на която Комисията е трябвало да се произнесе по искането.
- 118 В това отношение позицията на жалбоподателите по въпроса за приложимостта на Регламент № 1168/2012 не била в противоречие с текста на разпоредбите на този регламент, а дори и да била, изменението, въведено с посочения регламент, доколкото се прилага спрямо жалбоподателите, щяло да е незаконосъобразно поради несъвместимост с принципа на правна сигурност и със забраната на обратното действие.
- 119 На второ място, жалбоподателите упрекуват Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точки 162—165 от обжалваното съдебно решение е приел, че непроизнасянето на Комисията по искането на жалбоподателите за ТДПИ не е основание за отмяна на спорния регламент. Всъщност, доколкото въведеното с Регламент № 1168/2012 изменение не е приложимо в проведеното в случая антидъмпингово разследване, Комисията трябвало да се произнесе по искането на жалбоподателите за ТДПИ.
- 120 Съветът и Комисията считат, че твърденията по третото основание за обжалване са отчасти недопустими и отчасти неоснователни.
- 121 Що се отнася до допустимостта на твърденията по това основание, те смятат по същество, че твърдението на жалбоподателите, че Общият съд е пренебрегнал факта, че срокът, с който разполага Комисията, за да се произнесе по искането на жалбоподателите за ТДПИ, е изтекъл, преди това изменение да влезе в сила, е недопустимо, тъй като жалбоподателите повтарят същите доводи като изложените пред Общия съд. Освен това доводът, че въпросното изменение евентуално е незаконосъобразно, доколкото се прилага спрямо жалбоподателите, представлявало ново основание, твърденията по което съответно били недопустими. Всъщност пред Общия съд жалбоподателите не повдигнали на основание член 277 ДФЕС никакво възражение за незаконосъобразност на член 2 от основния регламент, в редакцията му след изменението с Регламент № 1168/2012.

Съображения на Съда

– По допустимостта

- 122 Възраженията на Съвета и на Комисията за недопустимост не могат да бъдат уважени.

- 123 Всъщност, първо, с твърдението си, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е пренебрегнал факта, че срокът, с който разполага Комисията, за да се произнесе по искането на жалбоподателите за ТДПИ, е изтекъл, преди Регламент № 1168/2012 да влезе в сила, жалбоподателите целят, както посочва генералният адвокат в точка 43 от заключението си, да поставят под въпрос прилагането от Общия съд на преходната норма, предвидена в член 2 от този регламент, и по-специално точка 152 от обжалваното съдебно решение.
- 124 В това отношение следва да се припомни, че ако жалбоподател оспорва тълкуването или прилагането на правото на Съюза от Общия съд, разгледаните в първоинстанционното производство правни въпроси могат отново да бъдат обсъдени в хода на производството по обжалване. Всъщност, ако жалбоподателят не може да основе жалбата си пред Съда на вече изложени пред Общия съд основания и доводи, производството по обжалване отчасти би се обезсмислило (решение от 9 ноември 2017 г., *SolarWorld/Съвет*, C-204/16 P, EU:C:2017:838, т. 23 и цитираната съдебна практика).
- 125 Следователно не може да се поддържа, че жалбоподателите искат просто преразглеждане на подадената пред Общия съд жалба.
- 126 Второ, без да е необходимо произнасяне по възражението за недопустимост, което Съветът и Комисията повдигат, доколкото според тях твърдението на жалбоподателите за незаконосъобразност на Регламент № 1168/2012 представлявало ново основание, следва да се констатира, че това твърдение е във всеки случай недопустимо, тъй като жалбоподателите просто заявяват, че този регламент е незаконосъобразен поради несъвместимостта му с принципа на правна сигурност и със забраната на обратното действие, без да предоставят каквито и да било доказателства в това отношение.
- 127 Всъщност жалбата трябва да бъде отхвърлена като недопустима в частта, в която не съдържа никакви доводи, насочени конкретно към установяване на грешка при прилагане на правото, опорочаваща обжалваното съдебно решение (вж. в този смисъл определение от 18 октомври 2018 г., *Alex/Комисия*, C-696/17 P, непубликувано, EU:C:2018:848, т. 23 и цитираната съдебна практика).
- 128 Ето защо, с изключение на това за незаконосъобразност на Регламент № 1168/2012, останалите твърдения по третото основание за обжалване са допустими.

– По същество

- 129 С третото основание за обжалване жалбоподателите изтъкват, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, от една страна, като е приел, че Регламент № 1168/2012 се прилага спрямо антидъмпинговото разследване, довело до приемането на спорния регламент, и от друга страна, като е преценил, че последният регламент не е опорочен, въпреки че Комисията не се е произнесла по искането на жалбоподателите за ТДПИ.
- 130 Следва да се отбележи, на първо място, че както правилно констатира Общият съд в точка 153 от обжалваното съдебно решение, текстът на член 2 от Регламент № 1168/2012 не допуска защитаваното от жалбоподателите тълкуване на приложното поле на този регламент. Всъщност в този член ясно се посочва, че въпросният регламент се прилага за всички нови и всички текущи разследвания, считано от 15 декември 2012 г. Жалбоподателите обаче не оспорват, че към тази дата антидъмпинговото разследване, довело до приемането на спорния регламент, е било текущо. Всъщност към посочената дата Съветът още не е бил приел нито окончателни мерки на основание на член 9, параграф 4 от основния регламент, нито решение на основание член 9, параграф 2 от същия.

- 131 Освен това, доколкото в член 2 от Регламент № 1168/2012 се посочват, без друго указание, „всички текущи разследвания“, жалбоподателите нямат основание да твърдят, че този член се отнася само до текущите разследвания, по които срокът за произнасяне по искането за ТДПИ все още не е изтекъл.
- 132 На второ място, следва да се отбележи, че противно на твърденията на жалбоподателите, изтичането на срока за произнасяне по искане за ТДПИ, приложим съгласно член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, в редакцията му преди Регламент № 1168/2012, без Комисията да приеме решение по това искане, не създава за жалбоподателите окончателно установено положение.
- 133 От една страна, както посочва генералният адвокат в точка 74 от заключението си, Комисията е можела надлежно да се произнесе по искането за ТДПИ след изтичането на тримесечния срок по член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, в редакцията му преди Регламент № 1168/2012.
- 134 В това отношение Съдът вече е постановил, че дори да е взела решение по искането за ТДПИ на основание член 2, параграф 7, буква в), Комисията може да измени решението си (вж. в този смисъл решение от 1 октомври 2009 г., Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет, C-141/08 P, EU:C:2009:598, т. 111—113).
- 135 От друга страна, както основателно посочва Общият съд в точка 160 от обжалваното съдебно решение, положението на жалбоподателите е окончателно установено едва след влизането в сила на спорния регламент, а до приемането на същия те не са имали никаква сигурност, що се отнася до евентуалните им права и задължения, произтичащи от прилагането на основния регламент.
- 136 В това отношение следва да се припомни, че както вече бе посочено в точка 60 от настоящото решение, ролята на Комисията е неразделна част от процеса на вземане на решения от Съвета, тъй като, видно от разпоредбите на основния регламент, тя провежда разследвания и въз основа на тях решава дали да приключи съответното разследване, или напротив, да го продължи, като вземе временни мерки и предложи на Съвета да приеме окончателни мерки. Съветът е обаче този, който се произнася окончателно.
- 137 Затова следва да се приеме, че към датата на влизане в сила на Регламент № 1168/2012 положението на жалбоподателите не е било окончателно установено.
- 138 Следователно изтичането на срока за произнасяне по искане за ТДПИ, приложим съгласно член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, в редакцията му преди Регламент № 1168/2012, без Комисията да приеме решение по това искане, не е имало никакво значение за приложимостта на последния регламент към антидъмпинговото разследване, довело до приемането на спорния регламент.
- 139 От горното следва, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел по същество, че непроизнасянето на Комисията по искането на жалбоподателите за ТДПИ не е основание за отмяна на спорния регламент.
- 140 С оглед на гореизложените съображения твърденията по третото основание за обжалване трябва да бъдат отхвърлени.

По четвъртото основание за обжалване

- 141 С четвъртото основание за обжалване жалбоподателите твърдят, че в точки 202 и 205—216 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е позволил на Съвета да определи антидъмпинговото мито в размер, компенсиращ вредата, причинена от други фактори, различни от дъмпинговия внос, и като неправомерно е обърнал тежестта на доказване.

Доводи на страните

- 142 На първо място, жалбоподателите поддържат, че приложеният от Общия съд критерий, който изключва вредоносното въздействие на други фактори, освен когато същото е толкова съществено, че причинно-следствената връзка между претърпяната вреда и дъмпинговия внос се оказва прекъсната, почива на погрешно тълкуване на член 3, параграф 7 от основния регламент, във връзка с член 9, параграф 4 от същия.
- 143 Всъщност, първо, жалбоподателите твърдят, че за да изчисли маржа на вредата и съответно за да определи антидъмпинговото мито на основание член 9, параграф 4 от основния регламент, Съветът е длъжен да изключи всяка вреда, причинена от други фактори, различни от дъмпинговия внос. Съветът трябвало да изпълни това задължение на два отделни процедурни етапа, а именно при установяването на вреда и при определянето на размера на антидъмпинговото мито в съответствие с член 9, параграф 4 от основния регламент. Тези задължения били насочени към постигането на равновесие между интересите на вносителите, на промишлеността и потребителите на Съюза и на производителите износители в Съюза и били израз, в областта на мерките за търговска защита на Съюза, на общия принцип на пропорционалност.
- 144 От една страна, за да установят вреда, по смисъла на член 3, параграф 7 от основния регламент, Съветът и Комисията били длъжни да се уверят, че след като се изключи вредата, причинена от други фактори, вредата, причинена от дъмпинговия внос, продължава да е „съществена“ и че тези други фактори не са прекъснали причинно-следствената връзка между въпросния внос и вредата.
- 145 От друга страна, жалбоподателите твърдят, че дори когато тази причинно-следствена връзка не е прекъсната, антидъмпинговите мита могат да обезщетят промишлеността на Съюза само до размера на причинената от дъмпинговия внос вреда, а не до причинената от други фактори „отделна вреда“. Всяко друго решение би означавало на промишлеността на Съюза да се предостави защита, която надхвърля необходимото. Ето защо, за да определи антидъмпинговото мито в съответствие с член 9, параграф 4 от основния регламент, Съветът трябвало да направи корекции, за да отчете вредата, причинена от други фактори.
- 146 Второ, жалбоподателите добавят, най-напред, че макар Общият съд да е приел, че най-малко три други фактора са допринесли за вредата, понесена от промишлеността на Съюза, и макар Съветът да е признал, че нито той, нито Комисията са изключили вредата, причинена от въпросните фактори, Общият съд не е изложил причините да счита въздействието на тези три други фактора за незначително, с което е нарушил задължението си за мотивиране по смисъла на член 296 ДФЕС. По-нататък, с оглед на констатациите си относно приноса на тези три фактора за вредата, понесена от промишлеността на Съюза, Общият съд трябвало да задължи Съвета да намали антидъмпинговото мито съобразно кумулативния ефект на тези други фактори. Накрая, приемайки, че тези фактори са оказали въздействие, и заключавайки след това, без никакви факти в тази насока, че това въздействие не е било съществено, Общият съд допуснал грешка в квалификацията на фактите.

- 147 На второ място, що се отнася до твърдяното нарушение във връзка с тежестта на доказване, жалбоподателите упрекуват Общия съд, че изисква от тях да дадат подкрепено със съответни доказателства цифрово изражение на въздействието на трите други фактора в основата на вредата за промишлеността на Съюза.
- 148 Най-напред, изводите на Съвета и Комисията относно вредата трябвало да почиват на убедителни доказателства и обективен анализ на всички релевантни факти, с които тези институции разполагат. Според жалбоподателите последните трябва да докажат корекциите, необходими за да се отчете вредата, причинена от други фактори. Всъщност нямало никакво основание тази тежест да се прехвърля върху производителите износители, особено когато единственото съображение за това обръщане на тежестта на доказване е, че оценката, която следва да направят тези институции, е твърде сложна.
- 149 По-нататък, Общият съд наложил на жалбоподателите непосилна тежест на доказване. Всъщност те посочват, че нямат достъп до информацията, необходима за изчисляване на въздействието на другите фактори.
- 150 Накрая, жалбоподателите отбелязват, че предвид принципа на добра администрация по смисъла на член 41 от Хартата Общият съд не може да допуска Съветът и Комисията да не извършват изискваната от закона оценка, като се оправдават с нейната сложност, особено когато това бездействие уврежда стопански субекти.
- 151 Съветът и Комисията искат от Съда да отхвърли твърденията по това четвърто основание, като същевременно замести мотивите.
- 152 Тези институции твърдят по същество, че изводите на Общия съд в точки 185 и 191—193 от обжалваното съдебно решение създават погрешното впечатление, че антидъмпинговите мита трябва да бъдат намалени заради наличието на различни от дъмпинговия внос фактори, които могат да имат отражение върху вредата.
- 153 Те посочват, че изчисляването на маржа на вредата, в приложение на член 9, параграф 4 от основния регламент, от една страна, и установяването на вреда, по смисъла на член 3 от този регламент, от друга страна, са два отделни етапа. За да определят маржа на вредата, Съветът и Комисията основали изчислението си на цените, печалбите и производствените разходи на промишлеността на Съюза, без да вземат предвид „известни фактори, различни от дъмпинговия внос“, които може да са допринесли за вредата, понесена от промишлеността на Съюза, тъй като тези фактори са от значение само за преценката дали причинно-следствената връзка е прекъсната съгласно член 3 от основния регламент.
- 154 Съгласно практиката на Съда при определянето на маржа на вредата в съответствие с член 9, параграф 4 от основния регламент нямало място за анализ дали вредата действително се дължи на дъмпинговия внос. В тази си практика Съдът приел, че макар в изисквания съгласно член 3, параграф 7 от основния регламент анализ дали вредата действително се дължи на дъмпинговия внос Съветът и Комисията да са пропуснали фактор, който е могъл да допринесе за тази вреда, подобна грешка не може да доведе до отмяна на обжалваните в съответните производства регламенти, тъй като тези институции са доказали, че този друг фактор не е можел да прекъсне причинно-следствената връзка. От това следвало, че Съдът допуска само един анализ дали вредата действително се дължи на дъмпинговия внос, а именно извършвания на етапа на установяване на причинно-следствената връзка.

- 155 Затова член 9, параграф 4 от основния регламент не можело да се тълкува в смисъл, че антидъмпинговото мито следвало да се намали, за да се отчете въздействието на други фактори. Не съществувало никакво задължение от този вид в системата на Световната търговска организация (СТО) или в практиката на основните търговски партньори на Съюза, която същият отчита съгласно съображение 4 от основния регламент.
- 156 При условията на евентуалност Съветът твърди, че твърденията по това четвърто основание са недопустими и при всички случаи неоснователни. При условията на евентуалност Комисията поддържа, че твърденията по това основание са неотнормими и във всички случаи неоснователни.

Съображения на Съда

- 157 Жалбоподателите поддържат, че в точки 205—216 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е позволил на Съвета да определи антидъмпинговото мито в размер, компенсиращ вредата, причинена от други фактори, различни от дъмпинговия внос, в нарушение на член 3, параграф 7 от основния регламент, тълкуван във връзка с член 9, параграф 4 от същия. Те твърдят също че в точки 202 и 205 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправомерно е обърнал тежестта на доказване.
- 158 Съветът и Комисията искат заместване на мотивите с довода, че изводите на Общия съд в точки 185 и 191—193 от обжалваното съдебно решение съдържат погрешно тълкуване на член 9, параграф 4 от основния регламент в смисъл, че антидъмпинговите мита трябва да бъдат намалени заради наличието на фактори, различни от дъмпинговия внос, които могат да имат отражение върху вредата.
- 159 Следва като начало да се отбележи, че това искане за заместване е допустимо, доколкото съставлява защита срещу твърденията на жалбоподателя по четвъртото основание за обжалване (вж. в този смисъл решение от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия, C-439/11 P, EU:C:2013:513, т. 42), и че се отнася до точки 185 и 191—193 от обжалваното съдебно решение, които съдържат, видно от точка 196 от същото, принципите, на основата на които Общият съд е преценил правилността на доводите на жалбоподателите по шестото основание за отмяна, и оспорваните във връзка с това четвърто основание изводи.
- 160 Поради това при анализа на посоченото четвърто основание следва да се прецени на първо място основателността на въпросното искане за заместване на мотивите.
- 161 В точка 191 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че макар член 9, параграф 4 от основния регламент да не изисква от институциите на Съюза да използват някаква специална методология, за да се уверят, че антидъмпинговото мито не надвишава необходимото за предотвратяване на вредоносните последици от вноса на дъмпинговия продукт, те трябва в този контекст да държат сметка за заключенията, до които са стигнали при анализите съгласно член 3, параграфи 6 и 7 от този регламент.
- 162 В точка 192 от обжалваното съдебно решение Общият съд добавя, че иначе би продължил да съществува риск въпросните мерки за търговска защита да надхвърлят необходимото с оглед на преследваната с тях цел, а именно отстраняване на вредоносните последици, и съответно да предоставят и защита срещу отрицателните последици от други фактори, различни от дъмпинговия внос.
- 163 Това съображение обаче не е опорочено поради грешка при прилагане на правото.

- 164 Следва да се припомни, че съгласно член 3, параграф 7 от основния регламент се изследват всички известни фактори, различни от дъмпинговия внос, които в същото време причиняват вреда на промишлеността на Съюза, за да се гарантира, че вредата, причинена от тях, не се приписва на дъмпинговия внос, по смисъла на параграф 6 от този член 3. В последния параграф се уточнява, че от всички представени релевантни доказателства трябва да става ясно, че дъмпинговият внос причинява съществена вреда за промишлеността на Съюза.
- 165 Когато преценяват това, институциите на Съюза са длъжни да изследват дали установената от тях вреда действително произтича от дъмпингов внос, и да изключат вредата, настъпила в резултат от други фактори, и по-конкретно тази, която се дължи на поведението на самите производители от Съюза (решение от 16 април 2015 г., ТМК Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, т. 35 и цитираната съдебна практика).
- 166 В това отношение Съветът и Комисията трябва да проверят дали влиянието на тези други фактори не е било в състояние да прекъсне причинно-следствената връзка между разглеждания внос, от една страна, и претърпяната от промишлеността на Съюза вреда, от друга страна. Те трябва също да се уверят, както Общият съд правилно припомня в точка 185 от обжалваното съдебно решение, че вредата, която се дължи на тези други фактори, не се отчита при определянето на вредата, по смисъла на член 3, параграф 7 от основния регламент, и че наложеното антидъмпингово мито съответно не надхвърля необходимото за отстраняване на вредата, причинена с дъмпинговия внос (решение от 16 април 2015 г., ТМК Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, т. 36 и цитираната съдебна практика).
- 167 Последното изискване е обосновано от целта на правилата в член 3, параграфи 6 и 7 от основния регламент, а именно промишлеността на Съюза да не получава закрила, която надхвърля необходимото за предотвратяване на вредоносните последици на дъмпинговия внос (вж. в този смисъл, във връзка със субсидиите, решение от 3 септември 2009 г., Moser Baer India/Съвет, C-535/06 P, EU:C:2009:498, т. 90, а във връзка с антидъмпинговите мерки, решение от 19 декември 2013 г., Transnational Company „Kazchrome“ и ENRC Marketing/Съвет, C-10/12 P, непубликувано, EU:C:2013:865, т. 39).
- 168 В този контекст обаче следва да се отбележи, че Общият съд правилно е приел, че член 9, параграф 4 от основния регламент също има за задача да гарантира постигането на тази цел. Всъщност съгласно тази разпоредба, когато окончателно установените факти сочат, че е налице дъмпинг и причинена от него вреда и че интересът на Съюза изисква намеса, Съветът налага окончателно антидъмпингово мито, чийто размер следва да не надвишава определения дъмпингов марж, и дори да е по-малък от него, ако това е достатъчно, за да се отстрани причиняваната на промишлеността на Съюза вреда.
- 169 За да не надхвърля това, което е необходимо, за да се противодейства на вредоносните последици от дъмпинговия внос, размерът на антидъмпинговото мито, наложено съгласно член 9, параграф 4 от основния регламент, не трябва да отчита вредоносните последици, причинени от фактори, различни от дъмпинговия внос. С други думи, е нужно, както следва по същество от точки 191 и 192 от обжалваното съдебно решение, Съветът и Комисията да отчитат при определянето на този размер заключенията, до които са стигнали в резултат на преценката по член 3, параграфи 6 и 7 от този регламент дали е налице вреда.
- 170 Тази констатация освен това се потвърждава от текста на член 9, параграф 4 от основния регламент, в чието първо изречение се говори за „дъмпинг[а] и причинена[та] вреда“. В този смисъл, както правилно отбелязва Общият съд в точка 189 от обжалваното съдебно решение, терминът „вредата“ в последното изречение на същия параграф трябва да се разбира по същия начин, като отнасящ се до вредата от дъмпинга, а именно вредата, причинена само от дъмпинговия внос.

- 171 Същата констатация намира потвърждение и в член 9, параграф 5 от основния регламент, от която разпоредба следва, че антидъмпинговите мита се определят в подходящ за отделния случай размер и се налагат на недискриминационна основа върху вноса на даден продукт от всички източници, за който се установи, че е дъмпингов и причинява вреда.
- 172 Ето защо направеното от Комисията и Съвета искане за заместване на мотивите трябва да се отхвърли.
- 173 Що се отнася до изтъкнатото от жалбоподателите основание, на първо място следва да се припомни, че видно от точки 164—172 от настоящото решение, Общият съд не е тълкувал член 9, параграф 4 от основния регламент като позволяващ на Съвета да определи антидъмпинговото мито в размер, компенсиращ вредата, причинена от други фактори, различни от дъмпинговия внос.
- 174 Освен това е важно да се отбележи, че в точка 206 от обжалваното съдебно решение Общият съд е посочил, че във всички случаи изследването на съответните части на временния и на спорния регламент не дава основание да се смята, че други фактори, различни от дъмпинговия внос, са били взети предвид при определянето на вредата. Общият съд добавя, че що се отнася до анализа на тези фактори, жалбоподателите освен това не са посочили никаква явна грешка в преценката.
- 175 В областта на общата търговска политика на Съюза, и най-вече в сферата на мерките за защита на търговията, институциите на Съюза разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които трябва да разглеждат (решение от 3 септември 2009 г., Moser Baer India/Conseil, C-535/06 P, EU:C:2009:498, т. 85 и цитираната съдебна практика).
- 176 В случая следва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват подробно и конкретно констатацията на Общия съд в точка 206 от обжалваното съдебно решение, че не са изтъкнали пред него никаква явна грешка в преценката на институциите, що се отнася до извършения при определянето на вредата анализ на различните от дъмпинговия внос фактори.
- 177 При това положение не може да се приеме твърдението на жалбоподателите, че Общият съд позволил на Съвета и Комисията да наложат антидъмпинговото мито, отстраняващо както вредата, причинена от спорния внос, така и тази, причинена от други фактори.
- 178 На второ място, що се отнася до твърдяното обръщане на тежестта на доказване, следва да се припомни, че без съмнение Съветът и Комисията са длъжни да проверят дали вредата, която са установили за целите на приемането на антидъмпинговата мярка, произтича действително от дъмпинговия внос и да изключат всяка вреда, резултат от други фактори. Както обаче правилно припомня Общият съд в точка 188 от обжалваното съдебно решение, страните, които изтъкват незаконосъобразността на антидъмпингов регламент, следва да представят доказателствата, сочещи, че факторите, които не са свързани с вноса, са могли да имат такова значение, че да поставят под въпрос наличието на причинно-следствена връзка между вредата, претърпяна от промишлеността на Съюза, и дъмпинговия внос (вж. в този смисъл решение от 16 април 2015 г., ТМК Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, т. 41 и 42 и цитираната съдебна практика).
- 179 В това отношение Общият съд отбелязва в точка 205 от обжалваното съдебно решение, че жалбоподателите не са му представили нито един довод, още по-малко доказателство, сочещо, че факторите, на които се позовават, са имали толкова съществено отражение, че наличието на вреда за промишлеността на Съюза и наличието на причинно-следствена връзка между тази вреда и дъмпинговия внос вече не са надеждни от гледна точка на задължението на Съвета и на Комисията да изключат всяка вреда, произтичаща от други фактори. Този извод на Общия съд обаче не се оспорва пред Съда.

- 180 От друга страна, в точка 202 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че пред него жалбоподателите нито са оспорили твърдението на Съвета, че не е възможно количествено измерване на ефекта на други фактори, нито са доказали неправилността на това твърдение. В жалбата си до Съда обаче те не поставят под въпрос извода на Общия съд, че в първоинстанционното производство не са оспорили твърдението на Съвета.
- 181 Следователно, обратно на поддържаното от жалбоподателите, Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, що се отнася до прилагането на критериите относно събирането на доказателствата.
- 182 Поради това твърденията по четвъртото основание за обжалване трябва да бъдат отхвърлени.
- 183 По изложените по-горе съображения жалбата следва да се отхвърли.

По съдебните разноски

- 184 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.
- 185 Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 186 Тъй като главната жалба на Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. и Csi Solar Power е отхвърлена, а Съветът и Комисията са поискали съдебните разноски да бъдат заплатени от тези дружества, последните следва да бъдат осъдени да заплатят свързаните с посочената жалба съдебни разноски.
- 187 В съответствие с член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим и в производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, Комисията, встъпила в производството по главната жалба, понася направените от нея съдебни разноски.
- 188 Тъй като насрещната жалба на Комисията е отхвърлена, а Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. и Csi Solar Power са поискали Комисията да заплати съдебните разноски, тя трябва да бъде осъдена да заплати свързаните с насрещната жалба съдебни разноски.
- 189 В съответствие с член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим и в производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, Съветът, встъпил в производството по насрещната жалба, понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

- 1) Отхвърля жалбите.**
- 2) Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd и Csi Solar Power Group Co. Ltd заплащат свързаните с главната жалба съдебни разноски.**
- 3) Европейската комисия понася съдебните разноски, направени от нея във връзка с главната жалба.**
- 4) Европейската комисия заплаща свързаните с насрещната жалба съдебни разноски.**

- 5) Съветът на Европейския съюз понася съдебните разноси, направени от него във връзка с насрещната жалба.**

Подписи